

BANDA BANDA MUNICIPAL
DE BARCELONA

2019_2020

NÚM.
H

CARMINA BURANA

23 i 24 | FEBRER 2020
SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI auditori.cat

La Banda Municipal de Barcelona és una de les agrupacions musicals més antigues de la ciutat. Creada el 1886 per l'Ajuntament de Barcelona, des de l'any 2007 és resident a L'Auditori, on ofereix una temporada estable de concerts. Desenvolupa projectes amb la col·laboració d'artistes i formacions d'àmbit nacional i internacional. A partir de setembre de 2018, comença una nova etapa amb José R. Pascual-Vilaplana com a director titular.

Amb més de 130 anys d'història, la Banda s'ha mantingut fidel als objectius que van motivar la seva creació, apropant la música dels grans compositors a la ciutadania i oferint actuacions de gran qualitat. A més, ha sabut adaptar-se a nous reptes apostant per la difusió del repertori actual per a banda, encarregant estrenes a compositors catalans o col·laborant amb artistes heterogenis.

A dia d'avui, la nostra Banda Municipal de Barcelona és una agrupació compromesa amb la societat que l'envolta, participi del seu temps i protagonista activa de l'escena instrumental barcelonina.

JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA DIRECTOR TITULAR
CARLOS RAMÓN SOTSDIRECTOR

CLARINETS Àngel Errea, concertino / José Miguel Micó, solista / Natàlia Zanón, solista / Joana Altadill / Valeria Conti / Joan Estellés / Victòria González / Montserrat Margalef / Manuel Martínez / Montserrat Margalef / Javier Olmeda / José Joaquín Sánchez / Antonio Santos / Jordi Casas* / Sergi Gironés* / Laia Santamaria* / Jaume Sancho*, requint / Eduard Betes*, clarinet alt / José Vicente Montesinos, clarinet baix **SAXÒFONS** Maurici Esteller*, soprano / Dani Molina, alt solista / Marta Romero, alt / Armand Franco, tenor / José Jaime Rivera, tenor / Joan Soler, baríton **FLAUTES** Manuel Reyes, solista / Carme Arrufat / Josep Maria Llorens, flautí **OBOÈS** David Perpiñán / Salvador Ortiz* / Carla Suárez*, corn anglès **FAGOTS** Daniel Ortuño, solista / Xavier Cervera / Laura Guasteví*, contrafagot **TROMPES** Germán Izquierdo, solista / Miguel Zapata / Oleguer Bertran* / Jordi Guasp* **TROMPETES I FISCORNS** Jesús Munuera, solista / Patricio Soter, solista / Maurici Albàs / Santiago Gozábez / Javier Navasquillo / Susana Marco* **TROMBONS** Emili Bayarri, solista / Francesc Ivars / Eduard Font / Francisco Palacios, baix **BOMBARDINS** Rubén Zuriaga, solista / David Pantín **TUBES** Antonio Chelvi, solista / Francisco Javier Molina / Pedro Sucías* **CONTRABAIXOS** Toni Cubedo / Enric Boixadós* **TIMBALES** Ferran Carceller, solista **PERCUSSIÓ** Mateu Caballé, solista / Ferran Armengol / Mario Garcia* / Carme Garrigó* / Àlex Llorens* **PIANO** Jordi Farran* / Ester Lecha* **DIRECTOR TÈCNIC** Joan Xicola **COORDINADORA EXECUTIVA** Susanna Gamisel **ENCARREGAT DE LA BANDA** Josep Miquel Rozalén **ARXIVER** Àlex Fernández **SERVEIS AUXILIARS** Airun Serveis Culturals

* col·laborador

NÚM. 11

CARMINA BURANA

Banda Municipal de Barcelona
José R. Pascual-Vilaplana director
Ulrike Haller soprano
Jordi Domènech contratenor
Toni Marsol baríton
Coral Cantiga (Josep Prats director)
Coral Sant Jordi (Oriol Castanyer director)
Coral Sinera (Isabel Mantecón directora)

CARL ORFF

Munic 1895 - 1982

Carmina Burana (1937)

60'

Instrumentació de Juan Vicente Mas Quiles

Fortuna Imperatrix Mundi

1. O Fortuna
2. Fortune plango vulnere

Primo vere

3. Veris leta facies
4. Omnia sol temperat
5. Ecce gratum

Uf dem anger

6. Tanz
7. Floret silva
8. Chramer, gip die varwe mir
9. Swaz hie gat umbe
10. Were diu werlt alle min

In Taberna

11. Estuans interius
12. Olim lacus colueram
13. Ego sum abbas Cucaniensis
14. In taberna quando sumus

Cour d'amours

15. Amor volat undique
16. Dies, nox et omnia
17. Stetit puella
18. Circa mea pectora
19. Si puer cum puellula
20. Veni, veni, venias
21. In trutina
22. Tempus est iocundum
23. Dulcissime

Blanziflor et Helena

24. Ave formosissima

Fortuna Imperatrix Mundi

25. O Fortuna

Agraïrem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

El temps i la durada del concert són aproximats

Comenta aquest concert amb #auditori #banda

FEBRER 2020

Diumenge 23 | 18 h
Dilluns 24 | 20 h

per **Ana María Dávila**

Repetint l'èxit obtingut fa quatre anys, la Banda Municipal de Barcelona torna a abordar una de les creacions musicals més populars i espectaculars de tots els temps, *Carmina Burana*, de Carl Orff.

Poques obres en la història de la música han aconseguit traspasar les habituals barreres entre l'anomenada música culta i la popular d'una manera tan efectiva i contundent com aquesta creació del compositor alemany Carl Orff (Munic, 1895-1982), estrenada el 8 de juny de 1937 a l'Alte Oper de Frankfurt.

Amb una singular capacitat a l'hora de conjugar en una mateixa partitura la tradició medieval dels càntics originals amb la música del segle XX, Orff va crear una obra de gran impacte sonor i força dramàtica que atrapa l'oient des dels primers compassos. Tot i la simplicitat i senzillesa de les seves melodies, aquest cèlebre *Carmina Burana* –cal pronunciar *Cármina*, amb accentuació a la primera síl·laba– aconsegueix un profund impacte entre el públic gràcies a la seva poderosa força rítmica i a l'efectisme de la seva instrumentació, que destaca la presència de la percussió. No debades, Orff va ser també autor d'un mètode d'ensenyament musical basat en el ritme.

El punt de partida de l'obra fou la col·lecció homònima de poemes medievals profans descoberta, un segle abans, en una abadia bavaresa. Desestimant les músiques que els acompanyaven, Orff va convertir 24 d'aquests poemes en una cantata escènica per a orquestra, cors i solistes d'una hora de durada. La nova obra va mantenir el nom del còdex original, però l'autor va afegir-hi el subtítol *Cançons profanes per ser cantades per cantants i cors acompanyats d'instruments, així com d'imatges màgiques*, amb el qual deixava plenament de manifest el sentit de la seva creació: una composició que resulta un veritable cant a l'amor i als plaers terrenals, tot encerclat per la roda de la fortuna, *Imperatrix Mundi*, l'emperadriu que amb els seus imprevisibles designis governa el destí de la humanitat.

La cantata s'estructura en una introducció, tres grans escenes i un final que s'obren i tanquen exactament amb el mateix fragment, l'impactant "O Fortuna", el seu passatge més conegut i popular. A mesura que la partitura avança, l'emoció va creixent. La primera escena, "A la primavera", constitueix un esclat d'alegria davant l'arribada del bon temps que permet que floreixi l'amor. La segona, "A la taverna", ens parla del gaudi de la vida a través de plaers més mundans i ens prepara per a l'arribada de la "Cort d'amor", amb la seva forta i explícita càrrega de sensualitat i erotisme. Finalment, la roda de la fortuna tornarà a tancar el cicle tot recordant-nos, això sí, que amor i desamor, pobresa o poder són condicions que ens venen imposades pel capritxós desig d'aquesta voluble tirana.

FORTUNA, IMPERATRIX MUNDI

1. O Fortuna

O Fortuna,
velut Luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

2. Fortune plango vulnera

Fortune plango vulnera
stillantibus ocellis,
quod sua michi munera
subtrahit rebellis.

FORTUNA, EMPERADRIU DEL MÓN

1. Oh Fortuna

Oh Fortuna
com la Lluna
de condició variable,
sempre estàs creixent
o minvant;
la vida detestable
primer atordeix,
i després estimula,
com per joc el pensament,
i dissol com si fos glaç
la pobresa
i el poder.

Sort cruel
i inútil,
roda en moviment,
de condició incerta;
salut vana
sempre dissoluble,
coberta d'ombres
i de vel,
brilles també per a mi;
ara pel joc,
de la teva maldat,
porto l'esquena nua.

La sort de la salut
i de la virtut
ara m'és contrària,
els afectes
i les mancances
vénen sempre com a cosa imposada.
En aquesta hora,
sense demora,
polseu les cordes;
les quals per atzar,
fan caure el fort,
ploreu tots amb mi!

2. Ploro les ferides de la fortuna

Ploro les ferides de la fortuna,
Amb ulls llagrimosos,
perquè, rebel,
em nega els seus favors.

Verum est, quod legitur
fronte capillata,
sed plerumque sequitur
Occasio calvata.

In Fortune solio
sederam elatus,
prosperitatis vario
flore coronatus.
Quicquid enim florui
felix et beatus,
nunc a summo corruui
gloria privatus.

Fortune rota volvitur:
descendo minoratus;
alter in altum tollitur;
nimis exaltatus
rex sedet in vertice.
Caveat ruinam!
Nam sub axe legimus
hecubam reginam.

PRIMO VERE

3. Veris leta facies

Veris leta facies
mundo propinatur,
hiemalis acies
victa iam fugatur,
in vestitu vario
Flora principatur,
nemorum dulcisono
que cantu celebratur.

Flore fusus gremio
Phebus novo more
risum dat, hoc vario
iam stipate flore.
Zephyrus nectareo
spirans in odore;
certatim pro bravio
curramus in amore.

Cytharizat cantico
dulcis Philomena,
flore rident vario
prata iam serena,

És veritat que està escrit
que té alguns pèls al front;
però després
l'ocasió és calba.

Al tron de la fortuna
jo m'havia assegut, elevat,
coronat amb les variades flors
de la prosperitat.
I en veritat tant com vaig florir
feliç i content,
després, des del lloc més alt, vaig caure,
privat de la glòria.

La roda de la fortuna gira;
jo baixo humiliat,
un altre és portat cap amunt.
Exalçat en excés,
el rei seu al cim,
però que es guardi contra la ruïna!
Perquè sota l'eix llegim
que la reina és Hècuba.

A LA PRIMAVERA

3. El joiós rostre de la primavera

El joiós rostre de la primavera
s'ofereix al món,
la cruesa hivernal,
vençuda, ja fuig.
Amb vestits varis,
Flora governa,
la qual, amb el cant dolç dels boscos,
és celebrada.

Enganxat a la falda de Flora,
Febus, com si fos la primera vegada,
somriu davant tal varietat,
de vegetació ja atapeïda.
Zèfir bufa
amb olor de nèctar.
Amb ímpetu, pel premi,
correguem cap a l'amor.

El dolç rossinyol
canta al so de la cítara,
amb flors variades,
somriuen els prats ja serens.

salit cetus avium
silve per amena,
chorus promit virginum
iam gaudia millena.

4. Omnia sol temperat

Omnia sol temperat
purus et subtilis,
novo mundo reserat
faciem Aprilis,
ad amorem properat
animus herilis,
et iocundis imperat
Deus puerilis.

Rerum tanta novitas
in sollemni vere
et veris auctoritas
iubet nos gaudere,
vias prebet solitas,
et in tuo vere
fides est et probitas
tuum retinere.

Ama me fideliter!
fidem meam nota:
de corde totaliter
et ex mente tota
sum presentialiter
absens in remota.
Quisquis amat taliter,
volvitur in rota.

5. Ecce gratum

Ecce gratum
et optatum
ver reducit gaudia;
purpuratum
floreit pratum,
Sol serenat omnia.
Iam iam cedant tristia!
Estas redit,
nunc recedit
Hyemis sevitia.

Iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera!
Bruma fugit,

Un esbart d'ocells voleteja
pels llocs agradables del bosc,
un cor de donzelles ja ofereix
un miler de goigs.

4. El sol tot ho suavitza

El sol tot ho suavitza
pur i subtil,
al món s'obri
la nova cara d'abril;
cap a l'amor s'afanyen
els nobles sentiments,
i als feliços els comanda
el déu infantil.

Tantes coses noves
a la solemne primavera,
i l'autoritat d'aquesta,
ens manen gaudir,
ens ofereixen els mitjans habituals,
i a la teva primavera
és just i honrat
conservar allò que és teu.

Estima'm fidelment!
Observa la total fidelitat
del meu cor
i de tot el meu pensament.
És com si fos present,
encara que em trobi absent en llocs remots;
qui així estima
gira en la roda.

5. Vet aquí l'agradable primavera

Vet aquí que l'agradable
i desitjada primavera
torna a portar l'alegria;
vestit de púrpura
floreix el prat,
el sol ho asserena tot.
Que se'n vagi la tristesa!
L'estiu torna,
Ja s'allunya
la duresa de l'hivern.

Ja es fonen
i decreixen
el gel, la neu, i les altres coses;
fugen les boires,

et iam sugit
ver Estatus ubera.
Illi mens est misera,
qui nec vivit,
nec lascivit
sub estatis dextera.

Gloriantur
et letantur
in melle dulcedinis,
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis.
Simus iussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paradis!

UF DEM ANGER

6. Tanz

7. Floret silva

Floret silva nobilis,
floribus et foliis.
Ubi est antiquus meus amicus?
Ah! Hinc equitavit!
Eia, quis me amabit? Ah!
Floret silva undique,
nah mime gesellen ist mir wê.
Gruonet der walt allenthalben,
wâ ist min geselle else lange?
Ah! Der ist geritten hinnen!
o wî, wer sol mich minnen? Ah!

8. Chramer, gip die varwe mir

Chramer, gip die varwe mir,
dien min wengel roete,
da mit ich die jungen man
an ir dank der minnenliebe noete.
Seht mich an,
jungen man!
Lat mich iu gevallen!

Minnet, tugentliche man.
Minnecliche vrouwen!
Minne tuot iu hoch gemout
unde lat iuch in hohen eren schouwen.

i ja s'alleta
la primavera dels pits de l'estiu.
té un esperit miserable
qui no viu
ni gaudeix
sota la protecció de l'estiu.

Es glorifiquen
i s'alegren
en la dolçor de la mel
els qui s'esforcen
per gaudir
del premi de Cupido.
Obeïm l'ordre de Venus,
que, gloriosos
i alegres,
siguem semblants a Paris.

AL PRAT

6. Dansa

7. El bosc floreix

Floreix el magnífic bosc
amb flors i fulles.
On és el meu antic amant?
Se'n va anar d'aquí a cavall.
Ai! Qui m'estimarà?
Floreix el bosc per tot arreu,
i jo trobo a faltar el meu amor.
El bosc sencer reverdeix,
per què el meu estimat és tan lluny?
Se'n va d'aquí a cavall
Ai! Qui m'estimarà?

8. Mercader, dóna'm el coloret

Mercader, dóna'm el coloret
per acolorir-me les galtes,
així podré obligar els joves,
vulguin o no, a estimar-me.
Mireu-me,
joves!
Permeteu-me que us agradi!

Estimeu, homes virtuosos,
les adorables dones!
L'amor enalteix el vostre esperit
i fa que el vostre honor resplendeixi.

Seht mich an
jungen man!
lat mich iu gevallen!

Wol dir, wertt, daz du bist
also freuden riche!
ich wil dir sin undertan
durch din liebe immer sicherliche.
Seht mich an,
jungen man!
lat mich iu gevallen!

9. Swaz hie gat umbe

Swaz hie gat umbe,
daz sint allez megede,
die wellent an man
alle disen sumer gan!
Ah! Sla!

Chume, chum, geselle min,
ih enbite harte din,
chume, chum, geselle min.

Suzer rosenvarwer munt,
chum un mache mich gesunt,
suzer rosenvarwer munt.

Swaz hie gat umbe,
die wellent an man
alle disen sumer gan!
Ah! Sla!

10. Were diu wertt alle min

Were diu wertt alle min
von deme mere unze an den Rin,
des wolt ih mih darben,
daz diu chünegin von Engellant
lege an minen armen.

IN TABERNA

11. Estuans interius

Estuans interius
ira vehementi
in amaritudine
loquor mee menti:
factus de materia,
cinis elementi

Mireu-me
joves!
Permeteu-me que us agradi!

A tu món, et saludo, ja que ets
tan ric en alegries.
Jo seré al teu servei
pels plaers que sempre garanteixes.
Mireu-me,
joves!
Permeteu-me que us agradi!

9. Dansa en rotllana

Aquestes noies que ballen
són totes fadrines,
diuen que volen passar sense cap home
tot aquest estiu!
Ah! Això!

Vine, vine, amor meu,
t'espero amb desig.
Vine, vine, amor meu.

Dolça boca de llavis vermells,
vine i faràs que em senti millor
dolça boca de llavis vermells.

Aquestes noies que ballen
diuen que volen passar sense cap home
tot aquest estiu!
Ah! Això!

10. Si tot el món fos meu

Si tot el món fos meu
des del mar fins al Rin,
tot ho donaria
perquè la reina d'Anglaterra
jagués entre els meus braços.

A LA TAVERNA

11. Bullint per dintre

Bullint per dintre
d'ira vehement,
A mi mateix
em parlo:
Fet de matèria,
Com a substància, cendra,

similis sum folio,
de quo ludunt venti.

Cum sit enim proprium
viro sapienti
supra petram ponere
sedem fundamenti,
stultus ego comparor
fluvio labenti,
sub eodem tramite
nunquam permanenti.

Feror ego veluti
sine nauta navis,
ut per vias aeris
vaga fertur avis.
Non me tenent vincula,
non me tenet clavus,
quero mihi similes
et adiungor pravis.

Mihi cordis gravitas
res videtur gravis;
iocus est amabilis
dulciorque favis.
Quicquid Venus imperat,
labor est suavis,
que nunquam in cordibus
habitat ignavis.

Via lata gradior
more iuventutis,
inplicor et vitiis
immemor virtutis,
voluptatis avidus
magis quam salutis,
mortuus in anima
curam gero cutis.

12. Olim lacus colueram

Olim lacus colueram,
olim pulcher extiteram,
dum cignus ego fueram.
Miser, miser!
Modo niger
et ustus fortiter!

Girat, regirat garcifer;
me rogus urit fortiter,
propinat me nunc dapifer.

sóc semblant a una fulla,
amb què juga el vent.

D'home prudent
és bastir
sobre fonaments
de pedra,
jo, neci de mi, semblo
un riu que corre
i que mai no és
sota un mateix cel.

Sóc endut com
una barca sense mariner
o com pels camins de l'aire
és endut l'ocell errant.
Ni amarres no em lliguen,
ni àncora no em fixa;
i cercant els meus semblants,
em faig amb els dolents.

La serietat
em sembla cosa feixuga
i la barrila
em sembla més dolça que la mel.
Tot allò que em mana Venus
és feina agradable,
que mai no viu
en els cors tristos.

Avanço pel camí ample
com escau al jovent,
i, oblidant la virtut,
em deixo enllaçar
pel vicis.
Més àvid de plaer
mort d'ànima,
només penso en el cos.

12. En altre temps vivia en els llacs

En altre temps vivia en els llacs
on destacava la meva bellesa,
mentre vaig ésser cigne.
Ai, las de mi!
I ara sóc negre
i tot rostit!

Mentre el minyó em va donant voltes.
el foc em rosteix de valent,
i ara el cambrer es disposa a servir-me.

Miser, miser!
Modo niger
et ustus fortiter!
Nunc in scutella iaceo,
et volitare nequeo,
dentes frendentes video.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

13. Ego sum abbas Cucaniensis

Ego sum abbas Cucaniensis
et consilium meum est cum bibulis
et in secta Decii voluntas mea est
et cui mane me quesierit in taberna,
post vesperam nudus egredietur,
et sic denudatus veste clamabit:
Wafna, wafna!
quid fecisti sors turpissima?
Nostre vite gaudia
abstulisti omnia!

14. In taberna quando sumus

In taberna quando sumus,
sed ad ludum properamus,
cui semper insudamus.
Quid agatur in taberna,
ubi nummus est pincerna,
hoc est opus ut queratur,
si quid loquar, audiatur.

Quidam ludunt, quidam bibunt,
quidam indiscrete vivunt.
Sed in ludo qui morantur,
ex his quidam denudantur,
quidam ibi vestiuntur,
quidam saccis induuntur.
Ibi nullus timet mortem
sed pro Baccho mittunt sortem.

Primo pro nummata vini,
ex hac bibunt libertini;
semel bibunt pro captivis,
post hec bibunt ter pro vivis,
quater pro christianis cunctis,
quinque pro fidelibus defunctis,
sexies pro sororibus vanis,
septies pro militibus silvanis.
Octies pro fratribus perversis,

Ai, las de mi!
I ara sóc negre
I tot rostit!
Ara jec en una plàtera
i no puc volar
i veig unes dents que tot s'ho mengen.
Ai, las de mi!
I ara sóc negre
I tot rostit!

13. Jo sóc l'abat de Cucanya

Jo sóc l'abat de la Cucanya
i el meu consell està format pels bevedors
i la meva voluntat és la de la secta de Deci,
i qui a matines em busqui a la taverna,
després de l'ofici de vespres en sortirà nu
i, despullat de la seva roba, cridarà:
«Ai las, ai las!,
Què has fet, sort malvada?
T'has endut tots els goigs
de la nostra vida!»

14. Quan som a la taverna

Quan som a la taverna
anem dret al joc,
al que sempre ens lliurem amb afany.
Allò que es fa a la taverna,
on el diner fa de coper,
això és el que cal explicar,
escolteu el que us diré.

N'hi ha que juguen, n'hi ha que beuen,
n'hi ha que viuen llicenciosament;
però dels que massa es lliuren al joc
n'hi ha que es queden despullats,
n'hi ha que es vesteixen
i n'hi ha que s'han de cobrir de sacs.
I ningú no tem la mort
i a Bacus confia la sort.

Primer es beu pel preu del vi:
aquest és el brindis del llibertí;
una vegada beuen pels captius;
i després tres pels vius,
quatre per tots els cristians junts,
i cinc pels fidels difunts,
sis per les germanes frívols
i set pels cavallers errants,
vuit pels germans perversos

nonies pro monachis dispersis,
decies pro navigantibus,
undecies pro discordantibus,
duodecies pro penitentibus,
tredecies pro iter agentibus.
Tam pro papa quam pro rege
bibunt omnes sine lege.

Bibit hera, bibit herus,
bibit miles, bibit clerus,
bibit ille, bibit illa,
bibit servus, cum ancilla,
bibit velox, bibit piger,
bibit albus, bibit niger,
bibit constants, bibit vagus,
bibit rudis, bibit magus.

Bibit pauper et egrotus,
bibit exul et ignotus,
bibit puer, bibit canus,
bibit presul et decanus,
bibit soror, bibit frater,
bibit anus, bibit mater,
bibit ista, bibit ille,
bibunt centum, bibunt mille.

Parum sexcente nummate
durant, cum immoderate
bibunt omnes sine meta,
quamvis bibant mente leta;
sic nos rodunt omnes gentes,
et sic erimus egentes.
Qui nos rodunt confundantur
et cum iustis non scribantur.

COUR D'AMOURS

15. Amor volat undique

Amor volat undique;
captus est libidine.
Iuvenes, iuvenecule
coniunguntur merito,
siqua sine socio,
caret omni gaudio,
tenet noctis infima
sub intimo.
Cordis in custodia:
Fit res amarissima.

i nou pels monjos dispersos,
deu pels navegants,
onze pels discordants,
dotze pels penitents,
tretze pels caminants.
Tant pel Papa com pel rei
tothom beu sense llei.

Beu la mestressa i beu l'amo,
el cavaller i el clergue,
aquell i aquella,
i el servent i la criada,
el diligent i el dropo,
el blanc i el negre,
el quiet i l'inquiet,
l'inculte i el màgic.

El pobre i el malalt,
l'exiliat i el desconegut,
el jove i el de cabell blanc,
el bisbe i el degà,
la germana i el germà,
la vella, la mare,
i aquest i aquell,
i cent i mil.

Poc duren sis-cents diners
quan tothom beu
sense fi ni mesura,
per molt alegrement que begui.
per això tota la gent ens bescanta
i per això serem pobres.
Mal hagin els qui ens bescanten
i no siguin comptats entre els justos

CORT D'AMOR

15. L'amor vola pertot arreu

L'amor vola per tot arreu;
fins que el desig l'atrapa.
Minyons i donzelles
que segueixen...
Si alguna es queda sense company
també es queda sense plaer:
viu al fons de tot de la fosca
guardada per la porta
de dins de tot.
I no hi ha cosa tan amarga!

16. Dies, nox et omnia

Dies, nox et omnia
michi sunt contraria,
virginum colloquia
me fay planszer
oy suvenz suspirer,
plu me fay temer.

O sodales, ludite,
vos qui scitis dicite
michi mesto parcite,
grand ey dolor,
attamen consulite
per voster honor.

Tua pulchra facies,
me fay planszer milies,
pectus habet glacies
a remender.
Statim vivus fierem
per un baser.

17. Stetit puella

Stetit puella
rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
Eia!

Stetit puella
tamquam rosula;
facie splenduit,
os eius fioruit.
Eia!

18. Circa mea pectora

Circa mea pectora
multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.
Mandaliet, mandaliet,
min geselle chōmet niet!
Tui lucent oculi
sicut solis radii,
sicut splendor fulguris
lucem donat tenebris.
Mandaliet, mandaliet,
min Geselle chōmet niet!

16. El dia, la nit, tot

El dia, la nit i totes les coses
em són contraris,
la conversa amb les noies
em fa plorar
o sovint em fa sospirar,
però sobretot em produeix temor.

Companys, alegreu-me,
vosaltres que sabeu, parleu-me,
compadiu-vos de mi, que estic trist,
gran és el meu dolor,
aconselleu-me,
pel vostre honor.

El teu bell rostre
em fa plorar mil vegades,
perquè el teu pit és de gel.
Com a remei,
a l'instant tornaria a la vida
per un bes.

17. Hi havia dempeus una noia

Hi havia dempeus una noia
amb una túnica vermella;
si algú la tocava,
la túnica cruixia.
Ai!

Hi havia dempeus una noia
com una petita rosa;
la cara li resplendia
i la seva boca floria.
Ai!

18. Del meu pit

Del meu pit
brollen molts sospirs
per la teva bellesa
que em fereix miserablement.
Vés, cançó, vés, cançó.
que el meu amor no ve!
Els teus ulls llueixen
com els raigs de sol,
tal com la resplendor del llampec
dóna llum a les tenebres.
Vés, cançó, vés cançó.
que l'estimat no ve!

Vellet deus, vellent dii
quod mente proposui,
ut eius virginea
reserassem vincula.
Mandaliet, mandaliet,
min Geselle chōmet niet!

19. Si puer cum puellula

Si puer cum puellula
moraretur in cellula,
felix coniunctio.
Amore suscescente
pariter e medio
avulso procul tedio,
fit ludus ineffabilis
membris, lacertis, labii,

20. Veni, veni, venias

Veni, veni, venias,
ne me mori facias!
Hyrca, hyrca, nazaza, trillirivos...

Pulchra tibi facies,
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!

Rosa rubicundior,
lilio candidior,
omnibus formosior
semper in te gloriol!

21. In trutina mentis dubia

In trutina mentis dubia
fluctuant contraria:
lascivus amor et pudicitia.
Sed eligo quod video,
collum iugum prebeo:
ad iugum tamen suave transeo.

22. Tempus est iocundum

Tempus est iocundum,
o virgines!
Modo congaudete,
vos iuvenes!
Oh, totus floreo!

Iam amore virginali
totus ardeo,

Déu ho vulgui, vulguin-ho els déus,
allò que m'he proposat:
que podia obrir
les cadenes de la seva virginitat!
Vés, cançó, vés.
que l'estimat no ve!

19. Un noi i una donzella

Si un noi i una donzella
es queden sols en una cambreta
es fan agradosa companyia.
I amb la força creixent de l'amor
tot seguit
es fan fugir l'avorriment,
i comença un joc inefable
de membres, braços i llavis.

20. Vine, vine, has de venir

Vine, vine, has de venir
si no em vols fer morir.
Hyrca, hyrce, nazaza, trillirivos...

El teu bell rostre,
la brillantor de la teva mirada,
les trenes dels teus cabells,
oh quina radiant bellesa!

Més vermella que la rosa,
més blanca que el llir,
la més bonica de totes,
sempre en tu trobo la joia!

21. En la balança de la ment

En la vacil·lant balança de la ment
fluctuen els contraris:
l'amor sensual i el pudor.
Però jo escullo allò que veig,
i ofereixo el coll al jou; tanmateix,
em sotmeto a un jou ben agradable.

22. És un temps alegre

És un temps alegre
oh donzelles!
Gaudiu ara,
joves!
Oh! Tot jo floreixo!

Per l'amor d'una donzella
tot sencer cremo,

novus, novus amor
est quo pereoi!

Mea me confortat
promissio,
mea me deportat
negatio.

Oh, totus floreo...

Tempore brumali
vir patiens,
animo vernali
lasciviens.

Oh, totus floreo...

Mea mecum ludit
virginitas,
mea me detrudit
simplicitas.

Oh, totus floreo!...

Veni, domicella,
cum gaudio,
veni, veni, pulchra,
iam pereoi.

Oh, totus floreo!...

23. Dulcissime

Dulcissime,
totam tibi subdo me!

BLANZIFLOR ET HELENA

24. Ave formosissima

Ave formosissima,
gemma pretiosa,
ave decus virginum,
virgo gloriosa,
ave mundi luminar
ave mundi rosa,
Blanziflor et Helena,
Venus generosa!

25. O Fortuna

(Veure núm. 1)

per un amor nou,
és pel que moro.

La meva promesa
em conforta,
la meva negativa
em deprimeix.

Oh! Tot jo floreixo!...

En el mal temps
l'home és pacient,
amb l'esperit primaveral
està desitjant.

Oh! Tot jo floreixo!...

La teva virginitat
m'atrau,
la teva innocència,
em fa enrere.

Oh! Tot jo floreixo!...

Vine, donzella,
amb alegria,
vine, bonica,
que ja moro.

Oh! Tot jo floreixo!...

23. Oh, dolcíssim!

Oh, dolcíssim!,
tota sencera em lliuro a tu.

BLANCAFORT I HELENA

24. Salve, bellíssima

Salve bellíssima,
gemma preciosa,
salve, esplendor de les donzelles,
donzella gloriosa,
salve, llum de món,
salve, rosa del món,
Blancafors i Helena,
Venus generosa!

25. Oh Fortuna

(Veure núm. 1)

JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA

Format a la Unió Musical de Muro (Alacant) i als Conservatoris d'Alcoi i València, ha dirigit la Banda Nacional de Cuba, la de la Marina Reial d'Holanda, les juvenils de Colòmbia, Baviera i Holanda, les municipals de Buenos Aires i Montevideo, la de les Forces Armades d'Eslovènia, l'Aulos Wind Band de Suïssa, la Simfònica de MUSIKENE i la Banda i Orquestra del CONSMUPA.

També ha dirigit nombroses orquestres a Cuba, Itàlia i arreu d'Espanya. Ha estat principal director de l'Orquestra Simfònica d'Albacete i des del 2015 és director artístic de la Banda Municipal de Bilbao, director de l'Orquestra de Vents Filharmonia i principal director convidat de la Banda Simfònica Portuguesa de Porto.

Des de setembre del 2018 és el titular de la Banda Municipal de Barcelona. Compagina la seva activitat com a director amb l'activitat docent i la composició.

ULRIKE HALLER

Nascuda a Meran (Tirol del Sud), estudia cant i piano a la Universitat de Música i Art Dramàtic de Viena i es gradua amb les màximes qualificacions. Amplia els estudis a Barcelona amb M. Dolors Aldea i rep consells d'Ana Luisa Chova, José van Dam, Mark Hastings, Wolfgang Holzmaier, Wolfram Rieger i Kurt Widmer.

L'any 2015, guanya el Premi Extraordinari del Conservatori Superior del Liceu i el Primer Premi del curs de Lied de Joventuts Musicals d'Espanya. Ha actuat com a solista acompanyada per l'OBC, l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra Ciudad de Granada o l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó, entre d'altres. Entre els propers compromisos destaquen els concerts de la *Missa en Do menor* de Mozart amb l'Orquestra Camera Musicae i el Cor Lieder Càmera, sota la direcció de Salvador Mas.

JORDI DOMÈNECH i SUBIRANAS

Nascut a Manlleu (Barcelona), estudia piano a Vic i a Barcelona, així com cant a Londres. Ha actuat amb els principals cors i orquestres de l'estat espanyol i amb els grups Europa Galante, Wiener Akademie, Venice Baroque Orchestra, Al Ayre Español i La Fura dels Baus, als principals festivals europeus. Participa en l'estrena de les òperes *Passione Secondo Matteo* d'Adriano Guarnieri, *Tat'jana* de Corghi, al Teatro alla Scala de Milà, i *L'Adéu de Lucrecia* de Carles Santos.

Ha interpretat òperes de Purcell, Vivaldi, Scarlatti, Cavalli i, especialment, Monteverdi i Händel a teatres com l'Staadsoper d'Hamburg, el Gran Teatre del Liceu, el Musikverein de Viena, el Festival Händel de Halle i el Festival d'Innsbruck. A més, ha cantat *Boris Godunov* de Mussorgky i *Orfeo ed Euridice* de Gluck. Darrerament ha debutat al TNC i al Teatro de la Comèdia com a actor, pianista i cantant de l'espectacle *El gran mercado del mundo* de Calderón de la Barca, dirigit per Xavier Albertí.

TONI MARSOL

Reconegut amb el Premi d'Honor de Cant del Conservatori Superior de Música del Liceu, ha interpretat papers principals en òperes de Mozart, Puccini, Rossini, Verdi, Bizet i Donizzeti, també en oratoris com el *Messies* de Händel, els *Rèquiems* de Mozart o les *Passions* de Bach, entre d'altres, amb l'Orfeó Donostiarra, l'Orfeó Pamplonès, el Cor de RTVE, l'ORCAM i La Fura dels Baus. A més, ha cantat obres de compositors actuals com E. Ferrer, A. Guinovart, J. A. Amargós, E. Diago, A. Parera-Fons o C. Santos de qui ha estrenat i gravat diverses òperes.

Ha treballat en diverses ocasions amb la Capella Reial de Catalunya, dirigida per Jordi Savall, i sota la batuta d'altres directors de renom com A. Ros-Marbà, A. David o P. Heras-Casado. També ha col·laborat amb nombroses orquestres nacionals i internacionals. Recentment ha participat en l'estrena absoluta de l'òpera *Je suis Narcissiste* de R. García-Tomás, nominada als prestigiosos premis Opera Awards 2020.

CORAL CANTIGA

JOSEP PRATS director

L'any 1961 Leo Massó fundà la Coral Cantiga als Lluïsos de Gràcia de Barcelona i la dirigí durant els primers anys. El succeïren Oriol Ponsa, Edmon Colomer i –des de l'any 1981– Josep Prats.

El seu repertori inclou obres a *cappella* i moltes de les grans obres simfonicocorals de totes les èpoques i estils, que ha interpretat en col·laboració amb diverses agrupacions catalanes i estrangeres. Ha fet nombrosos enregistraments i ha ofert concerts a les principals sales i festivals de Barcelona, així com al Palau de la Música de València, al Festival de Música Religiosa de Cuenca, a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid i en diversos festivals internacionals. Ha estat dirigida per diversos directors de renom com ara O. Martorell, A. Ros Marbà, S. Brotons, M. Valdivieso, T. Pinnock, F. Eldoro, M. Leite, N. Andrenacci, G. Voronkov o J. Rathbone.

Entre les produccions pròpies, cal assenyalar tres espectacles sobre textos de Rilke, García Lorca i poesia en català. Destaquen les col·laboracions amb M. del Mar Bonet, A. Guinovart, F. Gasull i el poeta E. Casasses.

CORAL SINERA

ISABEL MANTECÓN directora

La Coral Sinera va néixer als Lluïsos de Gràcia l'any 1968, com a secció juvenil de la Coral Cantiga. És una coral mixta formada per una trentena de joves d'entre 15 i 25 anys, dirigida actualment per Isabel Mantecón.

Ha actuat en diferents produccions operístiques com *Dido & Aeneas* de Purcell o *Così fan tutte* de Mozart. Ha participat en festivals com la Setmana Cantant de Tarragona, Choralies de Vaison-la-Romaine o el Festival Corearte, així com en els diferents projectes de la Federació de Cors Joves de Catalunya.

Ha ampliat horitzons col·laborant amb diversos grups i entitats més enllà dels concerts tradicionals de cant coral, participant en el concert de comiat del grup Obrint Pas, intervenint en el programa Crackòvia de TV3, en l'anunci de Nadal de la Sagrada Família o en el documental *Wembley: l'inici del tot*.

L'abril de 2012, obtingué el 2n premi al Festival Internacional Coral de Malgrat de Mar i, el 2017, va enregistrar el CD *12 minuts de pausa*, dedicat a la música popular catalana i llatinoamericana.

CORAL SANT JORDI

ORIOI CASTANYER director

La Coral Sant Jordi nasqué l'any 1947 d'un grup d'amics animats per Oriol Martorell, que des de l'inici n'assumí la direcció i encapçalà no tan sols una manera personal d'entendre i interpretar la música, sinó també una determinada projecció social del fet musical, vinculada i compromesa amb el moment històric del país.

Posseeix una llarga trajectòria de difusió musical, que ja compta amb més de 1.800 concerts, interpretats a Catalunya, l'estat espanyol i d'altres països europeus, i que l'ha dut a col·laborar amb directors i compositors de prestigi. Amb més de setanta anys d'història, la Coral Sant Jordi continua fidel a la seva orientació inicial de transmetre el patrimoni de la música coral amb el màxim rigor tècnic i artístic a un públic el més ampli possible.

Des de setembre de 2016, el seu director titular és Oriol Castanyer i Martí.

BANDA BANDA MUNICIPAL
DE BARCELONA

CATALANESQUES

DIÀLEGS AMB LA MÚSICA

8 DE MARÇ

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

SALVADOR BROTONS DIRECTOR | PACO VAROCH FLAUTÍ

Entrades a la venda a partir de **14€**

L'AUDITORI
auditori.cat

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

EL PUNT AVUI+

CATALUNYA
RÀDIO